

01

Stimulerende omgeving

1. Bekend is dat persoonlijke belemmeringen (ook bij ouders) cruciaal zijn als het gaat om het wel of niet sporten met een sporthulpmiddel. Online informatiemateriaal ontbreekt
2. Er zijn talrijke succesvolle initiatieven om professionals, bonden, verenigingen en scholen te ondersteunen, zowel met hulpmiddelen als met begeleiding. Onduidelijk is of sprake is van een gezamenlijke strategie binnen de gehandicaptensport

02

Uitnodigende communicatie

3. Gemeenten zijn zeer terughoudend als het gaat om de mogelijkheid om een aanvraag te doen via de Wmo 2015 voor de aanvraag van sporthulpmiddelen (georganiseerd en individueel). Ook vanuit commercieel denkende organisaties vindt weinig promotie plaats
4. Op de grote bekende informatieplatformen binnen de gehandicaptensport ontbreekt informatie op het gebied van sporthulpmiddelen (en protheses)

03

Voorlichting, advisering & begeleiding

5. Op de plekken waar op dit moment sporttechnisch advies en begeleiding wordt gegeven, is het thema sporthulpmiddelen (en protheses) nog niet of onvoldoende beled
6. Advisering is veelal zeer specialistisch werk, zeker wanneer gekeken wordt naar een "realistisch groeipad" voor de (mogelijke) sporter en dit wordt gecombineerd met de technische know-how en het op een doelmatige manier kijken naar de bekostiging
7. Het uitproberen (wanneer fysiek mogelijk) is (nog) niet landelijk mogelijk, door gebrek aan "werving" door o.a. gemeenten valt het aantal aanmeldingen tegen

04

Integrale visie & aanpak

8. Een (mogelijke) sporter heeft nu te maken met verschillende "loketten" voor een aanvraag voor een vergoeding voor een sporthulpmiddel, voor vervoer, voor advies en begeleiding etc. Dit werkt enorm ontmoedigend, naast (veelal) ook de aanvragen voor zorg
9. Zorg heeft bij gemeenten het primaat boven sport en bewegen - er zijn duidelijke "schotten" aanwezig, de link tussen de Wmo en kennis over sport(hulpmiddelen) ontbreekt

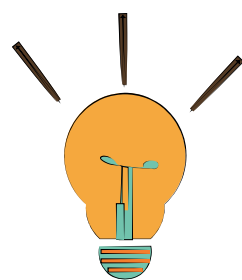
05

Bekostiging (gezamenlijk & uniform)

10. In strijd met de Wmo 2015 sluiten gemeenten veel sporthulpmiddelen uit van een mogelijke vergoeding, de kaders zijn te verschillend. De modelovereenkomst noemt alleen de sportrolstoel
11. Gehanteerde kaders maken aanschaf onvoldoende mogelijk omdat de middelen niet toereikend zijn voor mensen om ze aan te schaffen; en de kaders passen (veelal) ook niet bij de sporttechnische situatie v.h. individu
12. Gemeenten hebben zorgen over de doelmatigheid van de bekostiging en hebben moeite met het maken van de juiste inschatting hierbij - hoe structureel levert bekostiging een bijdrage?
13. Sportprotheses worden niet vergoed, niet door gemeenten en ook niet door de zorgverzekeraar, deze vergoedt alleen "ADL-protheses"
14. Er is geen gezamenlijke (co)financiering(strategie) binnen de gehandicaptensport op het gebied van sporthulpmiddelen. Ook commerciële partijen zijn (zeer) gematigd actief

06

Innovatie & Logistiek

15. Innovatie om sporthulpmiddelen c.q. protheses goedkoper aan te kunnen bieden wordt nog onvoldoende gestimuleerd, het zijn nu veelal "eigen initiatieven" binnen revalidatiecentra en bij prothesemakers, met "eigen geld" (maatschappelijke drive)
16. Hergebruik van sporthulpmiddelen c.q. materialen wordt niet gecoördineerd, evenals de distributie van sporthulpmiddelen als zodanig. Dit leidt tot verspilling en daarnaast maakt de beperkte "omvang" het voor individuele fabrikanten en leveranciers nog onvoldoende aantrekkelijk om ze naast het "ADL assortiment" op te nemen in de bestaande logistiek

07

Counseling & tips

17. Counseling (na de revalidatiefase en in algemene zin) is (nog) niet landelijk beschikbaar en wordt nog niet vergoed, daar waar het effect bewezen is

08

Technische ondersteuning

18. 24 uren technische ondersteuning kent nog geen landelijke dekking
19. Sporters, bonden en verenigingen hebben te weinig kennis m.b.t. sporthulpmiddelen, onderhoud, tijdige vervanging etc. (kwaliteit & veiligheid) - verkeerde aankopen tot gevolg

09

Samenwerking in de keten

20. Om sporten met een sporthulpmiddel mogelijk te maken dienen erg veel schakels op elkaar te worden afgestemd - dit is nog niet het geval
21. In het VN verdrag voor mensen met een handicap is een speciaal artikel opgenomen voor o.a. sport en bewegen (art. 31, lid 5) - er is geen landelijke implementatiestrategie op het gebied van sporthulpmiddelen, op basis van een concrete ambitie

10

Monitoring & kennisdeling

22. Landelijke monitoring vindt niet plaats, ook "maatschappelijke effect" is niet bekend
23. Er wordt relatief weinig kennis gedeeld op het gebied van sporthulpmiddelen
24. De "klantbehoeften" ten aanzien van sporthulpmiddelen in Nederland zijn onvoldoende goed bekend om op te kunnen sturen

